

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodaja v Trstu zjutranje številke po 3 nvč., večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadst.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 18. Noč po pogrebu je prebil cesar v gradu Schönbrunn.

Dunaj 18. Cesar je šel danes dopoldne iz Schönbrunn v dvorno palačo. Tu je vsprejel več knežjih oseb. Svaka vojvoda Ferdinanda Alençon je vsprejel v posebni avdienci. Potem se je peljal trikrat k grofinji Trani in jo je dobil še le v tretjič. Ostal je pri njej en četrt ure. Popoldne se je cesar povrnil v Schönbrunn.

Dunaj 18. Saksonski kralj je odpotoval danes predpoludne nazaj v Draždane, tako tudi nadvojvodi Meklenburg-Strelitz iz Oldenburg in Sachsen-Altenburg.

Kaneja Tisoč krečanskih muzelmanov, ki se ne čutijo varne pred zločinstev, se je utaborilo zunaj Kaneje. Da dobe te Turke v svoje roke, utegnejo Angleži pozvati na pomoč krečanske kristijane.

Buenos Ayres 18. Povodom smrti Njenega Veličanstva cesarice Elizabete je daroval nadškof v tukajšnji katedrali slovesno mašo - zadušnico. Božje službe so se udeležili avstro-ogerski poslanik knez Wrede, diplomatski zbori, generaliteta, ministri in mnogo občinstva.

Dunaj 18. Danes je bil tu shod socialistov, katerega se je udeležilo kakih 3000 oseb. Govorniki so obsojali zločin v Genovi in so napadali klerikalizem, kateri le povspešuje anarhizem s tem, da ovira omiko.

Madrid 18. Za blagopokojno cesarico Elizabeto se je darovala včeraj tukaj maša zadušnica, kateri je prisostvoval avstrijski poslanik Dubsy, ministerski predsednik Sagasta z drugimi členi kabineta, najvišji šef dvorne palače, majordomus kra-

ljice-regentinje kakor tudi najvišji vojaški dostojanstveniki in mnogo odličnih politikov vseh strank. Mašo je daroval nuncij.

Dunaj 18. Danes se je darovala sveta maša v tukajšnji evangelijski cerkvi kakor tudi v vseh evangelijskih cerkvah v monarhiji. — V grško-iztočni cerkvi se je celebriral predpoludne slovesni rekviem.

Carigrad 18. Členi bolgarske sinode in nekaj državnih uradnikov in odličnjakov dospe semkaj, da bodo v torek navzoči na blagoslovljenju katedralke.

Pariz 18. Večina listov izraža svoje zadovoljstvo z zaključkom ministerstva za revizijo procesa Dreyfuss in meni, da bode ta sklep pomirljivo uplival na prebivalstvo. Več skupin demonstrantov je šlo včeraj pred uredništva raznih listov, ki so vsikljali »Živio Brisson«, »Živio revizija«. Policija je razpršila demonstrante.

Madrid 18. Poslanec Silvela objavlja članek, v katerem pravi, da bode konservativna stranka gledala, da se pomnoži v ta namen, da povspeši rešitev krize v zmislu, ugodnem za krono.

Po velikošolskem shodu.

(Dalje.)

In vendar vkljub temu, oprostite se mi, se govori in piše dandanes toliko o značajnosti, načelnosti, odločnosti in zrelosti naše mlade inteligence! Qui potest capere capiat!

Sedaj pa nekaj pikantnega: »Kolikor glav, toliko mislij«, nadaljuje g. dopisnik, »in če se je sešla četvorica dijakov kjerkoli, gotovo se vnema

bara, kateri se spravlja v Senj, kakor sem slišal, ne oskrbite svojih rok z uskoško krvjo na škodo cesarja in gospodarja — in jaz Vam odpustim vse«.

»Kapitan!« je zarjovel Rabata bled kakor smrt, »ste-li kedaj videli pismo poveljnika, na katerem stojita kolo in vešala? Veste-li, da sem cesarjev pooblaščenec sodnik na življenje in smrt?«

»Vem«, je odgovoril Barbo mirno; torej? O, le ubijte me! Moja oporoka je v rokah generala Jurija Senkovića, ki jo odpre, kakor hitro poginem. Tudi za Vas je v njej listek. Ubijte me, ali ako ste človek, pojdite z menoj na junaški dvoboj!«

»Danilo Barbo«, je zadržtel jezen Barbata, »Vi niste več kapitan, jaz Vam odzajem čast senjskega poveljnika, in ostavite mi v dveh dneh to mesto!«

»Dobro! Rabata! Tako nimam tukaj nič več opraviti. Ti trije križeji so me na novo spekli v sree. Vsaki drži se svojega dela, Vi vešal — jaz osvete!« In razjarjen je ostavil kapitan sobo.

»General!« je viknil Capogrosso, privalivši se v sobo, »hiteti moramo. Vse sem pripravil. Tudi Tudi Urlovića dobodemo, ako Bog da!«

»Čakaj, da pomislimo«, se je obotavljal Rabata.

»Jutri pride Vittorio Barbaro in donese — pettisoč cekinov!«

»Pojdi, delaj, kakor veš«, je odvrnil general in se spustil na stol.

Dvajset dragoncev z vodjem je pohitelo na brzih konjih k frančiškanskemu samostanu. Pred

takoj debata o načelih; vsaki zagotavlja svoja, in včasih postaja tak razgovor tudi malo buren. Kdo more šteti to mladini v zlo?!

Da, lepo je, da se v času zmedenih pojmov debatuje, in da zagovarja vsak svoja načela; s tem se bistri um, se išče resnica. Čudno je pa to, da se pravo načelo, dasi utemeljeno in spoznano, ne pripoznava kakor tako (ker ne ugaja) in da se debata navadno završuje takó, kakor se je završila debata med jezuitom Pavišičem in socijalnimi demokrati v Trstu; Pavišič je dokazal svoje trditve, nasprotniki jih niso mogli pobiti, in slednjič so rekli: »Pojdimo vsak s svojim prepričanjem domov!« Najkrajše!

Čemu se torej sploh prireajo shodi, ako zagovarja vsakdo svoje prepričanje in se noče udati dokazani tezi! S takimi ni govora!

Na obědijaškem shodu so krščansko misleči dijaki izjavili dosti jasno svoja načela in jih tudi utemeljili — sprejeti pa se jih ni hotelo. Naravno, da je prišlo do neljubih prizorov, naravno, da se je o tem tudi pisalo po listih, osobito v »Slovene« in »Slov. Narodu«. In zopet ni ljubo g. dopisniku, ki pravi: »Naroden greh pa je storil oni, ki računajoč na to mladeniško ognjevitost in nestalnost načel, izrablja mladino za svoje politične namene s tem, da se je pod pretvezo različnosti načel osebno mržnjo in sovražtvo.«

Izjavljam: Osebnost mržnje in sovražtva ne poznamo, poznamo pa načela, poznamo njihov pomen in osodepolnost; kakor že rečeno, je dalje jako žalostno, da je tako malo načelnosti med akademiki (jaz mislim, da govori g. dopisnik to v imenu svojih — v imenu svojih pa jaz odločno oporekam splošnosti te trditve). Ako imajo pa neka-

vrti se je vstavila četa, a na koncu vsake ulice se namestil po jeden konjik. Vodja z dvema vojakoma je skočil s konja, pridivjal v samostan in vprašal brata vratarja:

»Kje je gvardijan!«

»Glejte ga tam na hodniku«, je odvrnil brat plaho.

»Gvardijan«, je rekel očetu Viktoriju, in mu položil roko na ramo, »Vi ste moj jetnik v imenu g. komisarja. Pojdite z menoj!«

»Kam? Kaj sem zakrivil?«

»Puntar ste. Naročeno mi je, da Vas oddam kapitanu beneške ladije, da Vas prevede v Rim pred sodišče.«

Redovnik se je zgrozil, ali dragonci so ga zgrabili pod roko, odveli na ulico in dragonska četa gnala je redovnika z golimi meči do luke, kjer je čakala velika beneška barka z dvajset arbancškimi vojaki. V tem trenutku so doveli arkebuzirji na verigah dvajset Dalmatincev do luke. Žalostni, prepalega lica so korakali nesrečniki. Dvajset in več let so živeli v Senju, odkar so pobegnili od rablja leva, a zdaj jih vrača Rabata beneški nemilosti, ker želi tako beneški general Paskvaligo. Okoli luke so stali vojaki in držali nastavljene puške, a iz hiš so se provalili ljudje in hiteli za častnim redovnikom, kateremu so goste solze kapale po uvelem licu. Žene, otroci, starci — vsakdo je poskusil dotakniti se njegove obleke.

(Pride še.)

PODLISTEK.

35

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil P. S. Cvetkov.

»Jaz sem vojak, plemič, poštenjak — illustrissimo — vujen govoriti resnice pred Bogom in ljudmi, a tukaj nisem odvetnik, ampak dolžnost mi je govoriti resnico za ono četo, kateri sem postavljen za poveljnika. General! Vi ste začeli tukaj krvavo sodbo! Tu obešate vrle junake, druge preganjate kakor nemo zver, Vaši vojaki plenijo hiše, matere, žene; otroci žalujejo in tarnajo, mesto je mrtvo, dà, celo cerkve, to jedino zavetje siromašnih ljudij, so prazne; Vi molčite, molčite kakor kamen, Vi samo lovite in obešate, a narod obupa!«

»Molčite, kapitan!« je skočil Rabata na noge, »za svoja dela odgovarjam samo cesarju in Bogu!«

»Bogu! — General, ako Vas je Bog slišal! No, pustimo Vašo vest. Čujte me! Sedaj govorim plemič Danilo Barbo plemiču Josipu Rabati. Pogledajte na mojem sreč te tri križe! To je moja mati, moja sestra, moje sestre in Vaše dete, tri žrtve Vašega neusmiljenja, Giuseppe Rabata! Se-li spominjate Gorice, pamtite-li Karloto?! To so tri smrtne rane na mojem sreč, trije glasovi, prosileci osvete od Boga. Glejte, jaz Vam poklanjam te tri žrtve, jaz se odrekam osvete, ali pustite ta bedni narod v miru. Rotim Vas, Giuseppe Rabata! odstranite vešala, odpravite beneškega komisarja Bar-

teri zdrava načela, in ako jih kdo (oni) še bolj navdušuje za iste, jih menda ne zlorablja za svoje politične namene, kateri so po dopisnikovih mislih gotovo slabi, zasebni, strankarski, pogubni za narod, ampak jih le vspodbuja v dobrem. »Oni« jim še bolj kaže potrebo načel, kakor vir vsega pravega in resimo tudi za narod koristnega in uspešnega delovanja.

O, da bi jih le dosti bilo, ki bi dan na dan pripovedovali ognjevito besedo o načelih, o potrebi načel, o pogubnosti breznačeljja, o liberalizmu, o četni breznačeljja, in da bi se s tem odprle oči vsem, ki hočejo res delati za narod, in da bi uvideli, da more le načelen in značajan mož resnično in uspešno pomagati narodu!

Nadalje govori g. dopisnik zopet o izkoriščanju mladine v politične namene, pravi, da je ponesrečeno in škodljivo, če nastopa dijaštvo ali hoče nastopati na političnem polju.

Mož ima zopet popolnoma prav! V tem slučaju pa je ta trditev slučajno brez realne podlage, ker »Dničarji« se ne pečajo s politikom, pač pa s kaj koristnim, namreč s sociologijo, s proučevanjem načina, kakó bi se opomoglo propadajočemu gospodarskemu stanju slovenskih delavskih stanov. O tem so se morda že prepričali gg. v »Sloveniji«. Nezmisljena je tudi trditev, da so skušali krščansko misleči dijaki skovati obče-dijakiški političen program — pač pa socijalni program, in to osobito za počitnice.

Ker že govorim o socijalnem programu, in ker se tudi g. dopisnik vnema za to, kolikor toliko s pripombo, ali nas loči krščanstvo, ako delujemo v tem zmislu med narodom, ne morem si kaj, da ne bi pripomnil par stvari.

(Zvršetak pride.)

Politični pregled.

Deželni zbor goriški. V Gorici so imeli — tako nam poročajo od tam — slovenski deželni poslanci v soboto posvetovanje, na katerem so sklenili, da se udeležijo sej deželnega zbora, ko se bo izražalo sožalje na smrti presvite cesarice in ko se bo sklepala адреса na cesarja povodom petdesetletnice. V ostalem da pa ne zapusté stališča, katero so zavzemali pozimi.

Notranje položaj. Čim bližje je dan otvorjenja državnega zbora, tem živahneje je uganjanje po listih, da-li in v koliki meri bode nesreča, ki je zadela cesarsko hišo in vse avstrijske narode, vplivala na čustva parlamentarcev; oziroma, da-li ublaži nasprotstva v toliko, da bi se moglo pričeti zopet redno parlamentarno delovanje. Svoje misli o političnem položaju Slovencev ob zopetni otvoritvi državnega zbora povemo jutri.

Vest o zaroti proti princu Neapeljskemu se menda ne potrja. Strah pred anarhisti je tako pretresel ljudi, da so o belem dnevu videli strahove. Tej razburjenosti je tudi pripisovati izmišljeno vest o zaroti proti življenju prestolonaslednika Viktorja Emanuela, katero smo po drugih listih posneli tudi mi v naši sobotni številki. Stvar je taka: Dne 13. t. m. je obvestila policija v Genovi dunajsko policijo, da sta nakrat zginila iz Geneve dva italijanska anarhista in sicer sta bila to delaveca Adolf Pizzi in Carlo Caniglio. Dunajska policija je vsled tega takoj obvestila vse oblastnike po monarhiji, z zahtevo, naj ju takoj primemo, ako se kje pokažeta.

Že dne 15. t. m. je brzojavila policija genevska dunajski policiji, da so Pizzi-ja že zasačili v Genovi. Tudi o tem so bile obveščene vse oblasti po vsej monarhiji. Ko je italijanski prestolonaslednik potoval na Dunaj, so bile določene posebne varstvene naredbe, kakor je to navadno, kadar potujejo monarhi. Žandarji so stražili ob vseh predorih in na vseh postajah in vsled tega je nastala vest o namerovanem atentatu.

Proti anarhizmu. Zdi se, da je nesreča v Genovi vendar-le vzdramila evropske vlasti. Vlasti so že začele razmišljati o tem, kako bi se mogla zasnovati ukupna akcija proti onim grozovitežem, ki ne more za to, da bi »poboljšali« razmere v človeški družbi, ampak, ki more v jedini ta namen, da more; grozovitežem, ki rušijo le iz živinske nagnjenosti do rušenja. Druge revolucionarne

stanke — kolikor jih pozna zgodovina — so imele kako lepo idejo, kakov program, če ne družega, pa vsaj za pretvezo, anarhizem pa prelija kri le za to, da se potem valja v krvi. Množe se dokazi, da umorstvo v Genovi ni bila nikaka »improvizacija«, ali hipen čin zblaznega posamičnika, ampak da je bil ta čin določen od zarote krutežev, ki imajo v Švici svoje varno zavetišče. Brzkone pride do mednarodne konference, na kateri se bodo posvetovali, kako bi bilo možno izruti gnezdo anarhizma. Na izvrševanju te eventualne konference pa pripade glavna naloga Švici in Italiji. Naravno: Švica je pribežališče anarhistov, a Italija producira največ takih — zveri.

Domače vesti.

Cesar svojim narodom. Njegovo Veličanstvo je izdalo dve ročni pismi. Prvim pismom nalaga cesar grofu Thnu, naj priobči drugo: proglas narodom povodom smrti cesarice. Vsebinsko obeh pisem priobčimo v prihodnjem izdanju.

10.000 iztisov »Edinosti« smo priredili za nedeljo, in sicer 5000 prvega in 5000 drugega izdanja. Prvo izdanje prišlo je na razprodajo pred 8. uro zjutraj, a ob 10. uri ni bilo več nobenega iztisa, tako; da smo morali ponatisniti še 1000 iztisov tega izdanja. Vsega skupaj se je torej večeraj razprodajalo **11.000** odtisov »Edinosti«, kar je gotovo nezasišano v zgodovini slovenskega novinarstva. Sploh pa je bila razprodaja po tabakarnah jako živahna v vsem minolem tednu ter se je povprečno razpečalo **4000** »Edinosti« na dan. Od ponedeljka do zadnje nedelje razpečalo se je torej **35.000** listov. Ne moremo sicer zahtevati od našega občinstva, da bi vsaki dan kupovalo naš list tako mnogoštevilno kakor minoli teden, a vendar smemo izreči nado, da nam ostane tudi nadalje zvest lep del kupovalcev na drobno ter da nam s tem omogoči, da uspešno stopimo v boj proti sprijenemu tukajšnjemu novinarstvu ter tako koristimo naši slov. narodnosti ob sinji Adriji. O tem nam ni namen, da bi spravljali dobičke v žep, ampak da naš list povečamo ter da po možnosti znižamo ceno, tako, da bode pristopen vsem. Naš list ni špekulativno, ampak narodno podjetje; leta in leta izhaja le s pomočjo požrtvovalnih rodoljubov, požrtvovalnih z delom in denarjem. Dolžnost je torej, da nas naše občinstvo podpira ter da opusti nasprotno nam liste. Naša dolžnost pa je in bode, da storimo vse mogoče, da postane naš list mogočen činitelj v ukupnosti naše narodne organizacije.

Proslimo še enkrat drage rojake, naj se vzdrže vsakih izgrediv in demonstracij. Že dosedanje bodo stale dovolj žrtev. Prosimo to v interesu našega ljudstva samega in tudi v interesu naše narodne stvari.

Včerajšnji dan je minol povsem mirno. Znaki žalovanja so zginoli večinoma, le tu pa tam je še videti kako zastavico.

Včerajšnje številke »Edinosti« s sliko pokojne cesarice Elizabete smo razprodali v hipu 5000 izvodov — vse, kolikor smo jih natisnili. Ker pa je še danes veliko povpraševanje po tem izdanju, dali smo ga zopet ponatisniti in je na prodaj po tabakarnah. Tudi včerajšnje drugo izdanje je še na prodaj.

Škof in izgredi v Trstu. Iz Škeda nam pišejo: Dovolite mi nekoliko opazek k notici »Papež in izgredi v Trstu in v Ljubljani« v 176 šte. »Edinosti«.

Ali so smešni ti naši ljubi Lahi! Sedaj naj papež in škof vplivata na slovensko ljudstvo, da ne bi prišla v nevarnost kaka — čifutska koža! Žalostne dneve smo imeli minoli teden, ali — verujte mi, gospod urednik — mi nismo mogli drugače, nego da smo sesmejali. Škof naj vpliva torej! Ali kako? Škof najlože vpliva z svojimi duhovniki v cerkvi! V cerkvi naj torej škof in duhovniki vplivajo na izgrednike! Dobro, a ne pozabimo, da ti izgredniki so po trditvah »Piccola« po velikem delu ali celo samo Slovenci! Sedaj pa prihaja tisto kočljivo vprašanje: kako naj vplivajo duhovniki na mnogobrojne slovenske »izgrednike«, katerih ekzistenco je slovesno sedaj pripoznal prav »Piccolo«, ako se zahteva hkratu, da naj se odpravi iz cerkve tisti jezik, katerega umejo ti izgredniki?! Kako ne bi se smejal človek nezmislju, da na jedni strani taje

ekzistenco slovenskega življa, na drugi pa slikajo grozne nevarnosti, ki prete baje javnemu miru in italijanskemu življu od — istega slovenskega življa! To pa je že preneumno — kaj menite, gospod urednik?! — ako se boji kdo koga, katerega — ni!!

Povejte nam torej, kako naj mirijo duhovniki slovensko ljudstvo, ako v cerkvi ne smejo slovenski govoriti! In če ne veste Vi, pa naj bo »Piccolo« tako dober, da nam pojasni to. Ubogi »Piccolo«: kako se lovi v svoje lastne zanjke. In mi naj bi se ne smejali?!

»Izgredi« v sv. Križu. Pišejo nam od tam dne 17. septembra:

Gospod urednik! Prosim Vas, gospod urednik, da priobčite nekoliko odgovora na laži v večerajšnjem »Piccolu« o nekih namišljenih izgredih v sv. Križu na škodo italijanskemu podniku Busettiju. Kar pa se je dogodilo v resnici, je nastopno:

V torek zvečer je bilo slišati krik in hrup v bližnji Nabrežini. Hiša Busettija stoji ob glavni cesti med Križem in Nabrežino. Najbrže iz strahu pred tem krikom je ta italijanski podanik zbežal se svojo družino vred na plano, kjer je prenočil, ne da bi se bila dogodila kaka demonstracija proti njemu. Drugi dan je zapustil sv. Križ.

Ni pa res, da bi se bil capovilla Kristijan Bogatec — ko so mu izročali ključne hiše Busettijeve — izrazil, da ne more vsprejeti ključev, ker bi ga ljudje ubili.

Vsa demonstracija proti Busettiju je bila torej — kakor sem se prepričal sam — ta, da je nekaj dečakov poškodovalo eno steklo, vredno, na debelo računano, kakih 20 nvč.

To je bila vsa demonstracija v sv. Križu!

Izgredi v Vrtovinu!! [Današnji »Piccolo« priobčuje brzojavko, da so v Vrtovinu na Goriškem nastali nemiri in izgredi proti italijanskim delavcem, ki lelajo v tovarni g. Mulitscha iz Gorice. Oblasti da so poslale tjakaj stotnijo vojakov, a g. Mulitsch je dobil grozilno pismo, v katerem mu žugajo z nasiljem, ako ne odstrani italijanskih delavcev.

Izgredi proti Italijanom. Tudi blizo vasi Lokališče, med Žavkami in Dolino, je došlo do izgrediv proti Italijanom. Orožniki so zaprli več oseb. Na lice mesta je došla stotnija vojakov.

Furlani proti Italijanom. Tudi delaveci predilnice v furlanskem Tržiču so demonstrirali proti italijanskim delavcem. To dejstvo govori pač več, nego najboljši govorniki: Furlani proti Italijanom!!

Iz Nabrežine nam poročajo, da je ljudstvo tam tako zbegano vsled strogega postopanja orožnikov in c. k. komisarja Gorizzutija od okrajnega glavarstva v Sežani, da si ne upa niti govoriti na glas v slovenskem jeziku!! Večera n. pr. je bilo aretiranih zopet 24 oseb. Če le kdo zakriči »živio Slovenci«, že je aretiran. Čuli smo tudi nastopno, skoro da neverjetno vest. V neki hiši, torej na zasebni lasti, so upili domačini »Živela Avstrija!« Naenkrat je došel rečeni komisar v hišo ter dal aretirati več oseb, katerim je diktiral kazen do 14 dnij!!

Mi nismo uverjeni, da bi bilo tako pretirano strogo postopanje res neizogibno potrebno za pomirjenje že itak — mirnega naroda. Pas trop de zele messieurs! Le ne preveč gorečnosti, gospoda!

Kočevje je bilo morda jedino mesto v Avstriji, ki ni razobesilo zastav, ko je umrla cesarica. S tem so kočevski Nemci najboljše pokazali, kako »zvesti« podaniki so oni v avstrijski monarhiji.

Skrajna drznost. V hiši št. 4, ulica Fonderia, je vratar napravil napis nad hišnimi vratmi, katerim je izjavil svojo žalost na smrti cesarice. Večera dne 18. t. m. ob 8. uri in pol zjutraj je pa došel neki Furlan, bivajoči v isti hiši, ter je jel kričati: P di un ščavo! Abbasso quelle parole ščave! in je slednjič skočil na vratarja in ga vgriznil v desno roko. Čujemo, da je vratar uležil ovadbo na sodišče.

To je že res skrajna drznost, ki nam brani, da bi na avstrijskih tleh govorili, da smo — Avstrijei!

Prepozno! Pišejo nam: Škedenjei so prosili mestni zastop in potem, po deputaciji, tudi vlado, da se jim da potrebnega poljskega varstva. Kakor znano, je mestni zastop na kratko odklonil to prošnjo. Iznenadilo nas je, ko je vlada ustregla tej prošnji. Kako ne, saj so redki slučajji, ko moremo beležiti kaj takega. Nepričakovano nam je došlo

poljskih čuvajev, toda, žal, prepozno, kajti potrgali smo že vse, kar je ostalo tatovom.

Kje so vohuni!! Pišejo nam: Gospod urednik! Vi ste moje notice, zadevajoče mnogokatero škandalčne kar metali v koš, mené: to in to se ne sme pisati, ker bi nas socijalni demokratje zmerjali z — »vohuni!« Potrpel sem, v veri, da je z »Lavoratoro« et comp. nastopila nova doba, — doba, ko se »vohunstvo« odpravi popolnoma.

Sedaj pa čitam v »Lavoratore« št. 230, kako se tam vporablja prav tisto orožje, katero naši socijalisti toli obsojajo, ako je vpotrebila — kdo drugi! V omenjenem listu je čitati odprto pismo do državnega pravdnika Chersieha, pisano in podpisano po nekem »Demoeritu«. Demokrit, pripoveduje, kako je bil zaprt zaradi poslednjih izgredov ter kako da se je vel proti njemu c. kr. jetničar Simonič (in ne Simoniez), kateri da ni sposoben za vršenje te službe, **ker je — Slovenec!**

Simonič da je rekel, da iz Italije prihajajo ničvredni ljudje, ki nam tu kruh kradejo in nas morijo. Dalje da bi trebalo odrezati noge vsakemu laškemu novorojencu, ker da bi se tako zabranilo lahomom doprinaršati slaba dela in bi se uničila to družba, ki je že rojena za vislice.

Rusija da je njegov idejal, tja bi trebalo poslati vse Italijane ter jih pustiti, da tam pomrjejo gladi in mraza!

Dalje da je dejal rečeni paznik: »Kadar se rodi Italijan, se rodi nesreča. Za vničenje vsega zla, ki prihaja človeštvu od italijanske krvi, morali bi se združiti vsi narodi ter narediti konec z Italijo in z Italijani!«

Vse to da je govoril omenjeni paznik na dvorišču pred mnogobrojnimi ljudmi iz naj umazanejših slojev človeštva! »Demokrit«, ki je slišal vse to prištevajo torej tudi **sebe** in vse one »odlične« Italijane, ki se bili zaprti ž njim vred, k— najumazanejšim slojem!! Celó »manigoldov« je bilo tam — gospod pardon, socijalno demokratski »sodrug« »Demoerit«, torej »zagovornik (!) nižjih slojev ljudstva«, trdi vsaj, da jih je videl tam.

Podpisani poznam prav dobro vse paznike v ulici Tigor, gotovo bolje od »Demokrita« in naj mi gosp. »Demoerit« ne zameri, ako mu povem, da baš Simonič ne zna toliko pripovedovati, a o narodnostnih bojih nima niti pojma!

Premnogokrat že sem ga napadal baš jaz, ker je držal z Lahi ter da napada nas le zato, ker smo Slovenci! Sploh se Simonič ne meša v nobeno politično vprašanje, a da bi žalil Lahe, tega ne morem verjeti nikakor, akoravno bi ne bilo to nič čudnega za pravega Avstrijca, kakoršen je ta grozni Simonič!

»Demoeritu« ni bilo na tem, da zatoži revnega paznika kakor takega, ne, on toži istega le zato, ker je Simonič rodem Slovenec (!). Tožitelj sam niti ne skriva te svoje prave nakane. Namen mu je očividno, kajti ta mejnarodni gospod napada vse osobje zaporov v ulici Tigor, ne izvzemši vodstva, ter predbacuje vsem neakovo »panslavizem« in italijanofobstvo! Gospod »Demoerito« kliče celó »Indipendenta« na pomoč, seveda nekako ironično, ali jaz ne verujem njegovi »ironiji« kakor tudi »Indipendente« ni verjel, ki je stvar smatral za popolno resno in se je brzo odzval s tem, da je napal voditelja in voditeljevega namestnika zaporov pri jezuitih! Tu ni torej šale, tu se dela na to, da bi se vzgojilo novo pazniško osobje v duhu tržaskih internacijancev — **Lahonov!!** Ti dragee, ki si bil baje zaprt z onimi, ki so kričali »viva anarhizem« in »doli z žalovanjem«, ti nimaš tu napadati naših delavcev poštenjakov, kakor si to storil v omenjeni števi. »Lavoratoro«! Ti ljudje so pravi trpini v svojih službah, zato jih pa Demoerit imenuje: »una plebe paneroata senza scienza e coscienza« (plebejski zagrizeni hrvato-fili, brez vsakega znanja in brez — vesti!)

Dalje so ti ljudje, c. kr. pazniki; — kakor piše g. Demoerit — »nagnjeni v to, da trgajo meso iz italijanske civilizacije!« Ni-li to pravi čisti socijalno demokratski velikan, ki zagovarja delavca na vse mogoče načine? Sram Vas bilo, da denuncirate delavce, mesto da bi jih zagovarjali. Očividno je, da g. Demoerito streže po nemastnih službah sedanjih paznikov, na mestu katerih bi najbrže rad videl same pristne bratce od onkraj luže! Le škoda, da se mu ta želja ne more izpolniti, ker tu treba

ljudi, ki umejo tri jezike, kar se pri Lahih le redko nahaja! Ko sem »študiral« jaz, je bil na pr. tam notri neki Pirančan, ki je dovršil štiri realke. Ta je želel postati takozvani »špendin« (jetnik, ki opravlja službo postrežnika), kar se mu pa ni posrečilo, ker je govoril in umel samo en jezik, namreč italijanski!

Da pa dokažem, kakovi »panslavisti« so napadeni pazniki in njih voditelj, povem samo da: ko sem jaz zahteval slovensko obtožnico, so mi rekli: To je pretiranje, to je neumnost!!

Z eno besedo: Demoerit ni mislil napasti paznikov kakor takih, ampak zadeti je hotel — Slovence!

Od sodrugov nisem pričakoval nič dobrega, a da napadejo na tak trivijalen način narodnost našo, bi ne bil nikdar verjel. Sedaj pa so nam podali popolno sliko socijalno demokratskega internacijonalizma, sedaj jih vidimo v pravi luči in zato jim moramo biti — hvaležni.

Kako ime zasluži »Lavoratorovo« pisanje, ni težko določiti, jaz na pr. je imenujem vohunstvo! Brejski.

Poturica slabši od Turka! Pišejo nam: V teku tega leta sem Vam bil že nekaj pisal o pok. Novak-u, očetu sedanjega velikega magistratnega doktorja Novaka.

Danes imam zopet priliko Vam sporočiti o tem pristnem Italijanu! Minoli teden je bilo, kakor je Vam znano, vse opremljeno sožaljnimi znaki. Celó vratarji niso zaostali za drugim meščanstvom. Tako je tudi vratar Novakove hiše v ulici S. Nicoló št. 19, akoravno Furlan, razobesil malo črno zastavico. Gospod dr. M. Novak je pa prigrmel nad njega in je kričal na uprav nedostojen način, — čes, kdo vam je ukazal razobesiti zastavo?! — vsled česar je res izginil rečeni znak žalovanja!!

Ubogi oče! Ko bi znal ti nekdanji narodnjak, kaj dela tvoj sin, bi se gotovo obrnil v grobu! Nekdo.

O neredih v Devinu nam pišejo: Žalost pretresa srea vseh pravih Avstrijcev o toli žalostnem dogodku, ki se je dogodil na naši cesarski hiši. Žalost krči srea, katera kličejo maščevanje na zločince. A pojavi ogorčenja se niso obrnili samo proti morilecu, ampak tudi proti njegovim sodeželanom, in so provzročili demonstracije, ki so se godile minole dneve po mnogih avstrijskih mestih, in posebno še na obali jadranskega morja. Tudi do Devina so se razširile te demonstracije in dalje v Furlanijo. V Devinu je prišlo v sredo večer okoli 40—50 mož po cesti od Nabrežine, ki so korakali skozi vas po vojaško. Konec vasi so se vrnili nazaj do za-Lege, kateri so potokli 80 šip in pokvarili nekoliko vrat in prevrgli par dimnikov. Potem so odšli proti Tržiču. Ustavljal se jim ni nikdo in tako so dovršili svoje delo v 10 minutah. Obžalujemo, da so šli tako daleč, da so položili roko na ptujo last; ali ogorčenost je bila tolika, da ni poznala meje.

V četrtek so prišli vojaki v Devin in aretovali so 3 Devince. Nadejam se, da dokaže preiskava, da ta trojica niso nič krivi. C. k. komisar G. je nastopal s prva nekako žaljivo, a kmalu smo mu dokazali, da nima posla z divjaki, ampak z obraženimi ljudmi. Dobil je lekejo, kakoršnjo je zaslužil. V soboto je bila sv. maša po ranjei presv. cesarici Elizabeti, katere se je udeležilo županstvo, vojaštvo, ki je bilo baš v Devinu, šolska mladina in velka množica ljudi.

Popoldne istega dne so vojaki zapustili Devin in odšli v Gorico. Nekateri Italijani zabavljajo nekaj, a jako tesno jim je pri sre. Demonstracije sedaj završene.

Kaj pomenja to!! Pišejo nam: Članke v »Edinosti« od dne 13. septembra t. l. št. 173. pod naslovom »Zakaj dvojna mera?!« je zadel g. policijskega nadzornika v Barkovljah menda do živega, kajti isti še vedno in vedno zasleduje, da bi zasledil dotičnega dopisnika »Edinosti«. G. nadzornik trdi, da je vse laž, kar je bilo v onem dopisu. Mi pa mu odgovarjamo vnovič in bodemo trdili tudi nadalje, da je oni članek le resnica in to, žali Bože, še preveč resnica, kar smo pripravljeno utrditi z dokazi. Ako je g. policijski nadzornik prepričan, da je omenjeni članek v »Edinosti« »Zakaj dvojna mera?!« resnično le laž, čemu torej ne ukrene potrebno, da bi se primernim potom popravile one trditve?!

Te dni je pozval omenjeni g. nadzornik v svoj urad na izpraševanje nekega Barkovljana, od katerega se je nadejal, da izve, — jaz ne vem česa. A ko je dotičnik odhajal, rekel mu je gosp. pol. nadzornik zbadljivo: »Le počakajte, boste že videli — — — — —!« Gospod nadzornik! Mi bi radi vedeli, kaj je menil gospod nadzornik se svojim: »Boste že videli?!« Mari mislite, da smo mi Barkovljani kakovi samosrajčniki, ki se boje, ako je kdo zaklical: bau, bau?! Za Boga! Saj smo vendar »Rusi« (?) in — gospod nadzornik, pazite, pazite, da ne postanete tudi Vi, a ne Rus, ampak — »zamorec«. Basta.

—t.
Z Bovškega na Tolminskem nam pišejo: V nas so še vedno slabe ceste in neizrečeno strmi klanci. Človek, vozeči se po teh klancih, ni varen življenja. Kdaj se začne vendar popravljati trnovski klanci?

Na Trnovem nimamo ne šolskega poslopja, ne učitelja; šolske doklade pa moramo plačevati vendar-le! Gospod namestnik je pripoznal potrebo šole in jo nam tudi obljubil, a izvestni gospod ne stori nič v dosego potrebne šole.

V Boveu je taka revščina na učiteljih, da Bog pomagaj. Že več let deluje na tuk. štirirazrednici le trojica učiteljskih moči! Naš gosp. nadučitelj je sicer spreten, a čudežev ne more delati. Že pred letom je bil k nam imenovan kakor četrta učit. moč g. Gabršček, a to imenovanje se do danes ni izvršilo! Kakošen red je to? In tako naj naša šola še nadalje trpi na pouku!

Košarska šola na Žagi že tri leta ni dobila dovoljene podpore. Kje je neki običal ta znesek denarja?

Soča nam trga kos za kosom še to malo dobre zemlje ter nam je odnaša v daljno, ptujo nam Furlanijo. A nikdo se ne meni za to!

V Trenti se nam preganjajo in pokončujejo koze, ki je edini naš dohodek, da moremo še živeti. Sploh pa igrajo tu koze in kozli najvažnšo ulogo, kakor da bi ne bilo družega posla!? Ali ne bi bilo bolje, da bi dotični gospod raje kaj poskrbel za potrebno popraviljenje strmih in nevarnih klancev, reguliranje Soče, izplačanje dovoljene podpore, nastavljenje pomanjknjajočih učiteljev itd.?! Vse to bi bilo veliko potrebneje, nego pa stvari, ki so se godile na občinskih volitvah v Cerknem.

Umorstvo v Podgori. V »Triester Zeitung« čitamo, da je policija zasačila onega, ki je umoril uradnika Friškoviča. Viši komisar Contin je zaslusal morileca, kateri poslednji je slednjič priznal svoje zločinstvo. Zločinec je neki deček iz Brd.

Loterijske številke dne 17. septembra:
Dunaj 43, 4, 44, 34, 35.
Gradec 85, 26, 10, 82, 47.

Različne vesti.

Kako si Amerikanka dobi moža? Neka deklica, ki je delala v jedni newyorških tovarni, bi se bila rada omožila. Toda, kako dobiti moža? To, pogostoma zelo košljivo vprašanje, rešila je bistra glavica uprav po amerikanski. Njeno opravilo je bilo namreč to, da je za razpošiljanje gotovo milo zavijala v papir. Na ta papir je dala na lastne stroške natisniti oglas, v katerem je hvallila vse svoje dobre lastnosti in se ponujala za ženo. Pred jednim mesecem umival si je roke bogati trgovci z milom dotične tovarne in je čital oglas. »To je izvrstno«, si je mislil sam pri sebi, »takošna, ki ima tako nenavaden trgovski talent, bila bi prava žena za-me!« In trgovci je šel v tovarno mila, si ogledal iznajdljivo »mis« in se oženil z njo. Ona je potrošila sicer ves svoj denar za oglase, toda izplačala se ji je dobro.

Promet z Rusijo.

Počeni s 1. avgustom t. l. so se uveljavile v poštnem prometu z Rusijo sledeče spremembe: Kakor poštni zavoji (colis postaux) smejo se v prometu z evropsko Rusijo in veliko vojvodino Finsko pošiljati z napovedano vrednostjo in brez napovedi poslednje do teže 5 kilogr. pod istimi pogoji, kakor v mednarodnem prometu s poštnimi zavoji.

Dovoljena je napoved vrednosti do 50.000 frankov (20.000 rubljev).

Poštni zavoji ne smejo v prometu z Rusijo presegati raztežnosti 60 cent. v nobeni meri.

Pošiljatve z dežniki, palicami, zemljevidi, obrisi in sličnimi predmeti ne smejo biti daljši od 1 metra; njihova širina in višina ne sme presegati 20 cent. Razsežne pošiljatve (Sperrgüter) niso dopuščene.

Postnina za poštne zavoje v Rusijo znaša 88 nov., zavarovalnina za pošiljatve z napovedano vrednostjo pa 5 nvč. za vsakeh 300 fr. ali del tega zneska. Kakor vožno-poštni tovari zamorejo se odpremljati v prometu z Rusijo take pošiljatve, katerih ni možno smatrati poštini zavoji (colis postaux, bodisi radi njihove težine, razsežnosti, ali radi kraja, od koder prihajajo in kamor so namenjene (iz, oziroma v azijski del Rusije ali v dežele, ki se ne udeležujejo prometa s poštini zavoji).

V prometu z Rusijo (izvzemši Finsko) so dopušteni poštini tovari do težine 120 ruskih funtov (49.141 kilogramov), v prometu z Finsko pa v kraje, ki leže na železniških postajah, do težine 48 ruskih funtov (19.656 kilogramov), in druge kraje do težine 24 ruskih funtov (9828 kilogramov).

Vreče z ruskimi novei so dopuščene v prometu z vso Rusijo (vštevši Finsko) do teže 60 ruskih funtov (24.571 kilogramov).

Napovedati se more vrednost do zneska 50.000 frankov; a napoved vrednosti glede vreč z ruskimi novei je neomejena.

Razsežnost poštinih tovorov ne sme presegati 90 centimetrov v dolžini, 45 centimetrov v širini in 30 centimetrov v višini.

Poštni tovari so podvrženi vtežni in vrednostni poštini vsake pojedine dežele, preko katere se prevažajo.

Poštno tovore je možno odpošiljati, ali popolnoma frankovane ali frankovane do meje one dežele, v katero so namenjeni, ali pa nefrankovane. Predpisi, ki določajo, kako se imajo pošiljatve zaviti v mednarodnem prometu s poštini zavoji, zapreti in naslovljati, veljajo tudi za poštne tovore v prometu z Rusijo. Naslov mora biti pisan latin-skimi črkami, ter mora biti v istem naznanjena pokrajina, v kateri leži kraj, kamor je pošiljatev namenjena. (Zvršetak pride).

Zadnje vesti.

Sarajevo 19. Govori se, da se misli med prebivalstvom zasnovati akeijo za združenje Bosne in Hercegovine z avstrijsko državo. Ta akeija naj bi sestala v plebiscitu med prebivalstvom.

Ljubljana 18. Danes je bila v protestanski cerkvi mrtvaška pobožnost, katere so se udeležili: deželni predsednik, zastopniki deželnega odbora in mestnega zastopa, vojaška deputacija itd. — Ob 10. uri uri krščanski delavci priredili v narodnem domu sožalno manifestacijo. Na najvišje mesto se je odposlala brzojavka, v kateri zatrjajo delavci svojo zvestobo.

Dunaj 19. V ožigled otvoritve drž. zbora postaja politično življenje zopet živo: ministri se posvetujejo med seboj in s strankami. Danes se je grof Thun razgovarjal z voditelji desnice. V prvi vrsti je bil razgovor o pogodbi z Ogersko, oziroma stališče, na kateri se misli postaviti večina glede na vprašanje.

Dunaj 19. V imenu ukupnega liberalnega veleposestva je izročil dne 15. t. m. grof Oswald Thun ministru za vnane stvari, grofu Goluchowskemu od vseh načelnikov liberalnega veleposestva Avstrije podpisano pismo, v katerem prosi ministra, naj sporoči na Najvišje mesto izraz globoke udanosti in neomejenega sočutja.

Dunaj 19. Jutri bode po vseh garnizijah slovesna služba božja.

Dunaj 19. Nadvojvodinja Marija Valerija je šla danes v grobišče pri oo. kapucinih. Poklek-nivši poleg krste pokojne cesarice, jela je ihteti. Potem je molila dlje časa. Tudi drugi nadvojvode in nadvojvodinje so bili v grobišču.

Pariz 19. Nekateri listi se bojé, da revizija procesa Dreyfus utegne provzročiti mednarodnih komplikacij.

Carigrad 19. Zagotovljajo, da se velika vojaška komisija bavi določenjem zistema za utrdbe armenske Male Azije.

Algier 19. Kolikor je znano dosedaj so v generalne svete voljeni večinoma antisemiti.

TRŽNE CENE.

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred).

Domači pridelki.

	Od fur.	do fur.
Fizol: Koks	100 K.	13—
Mandoloni novi svetlorudeči	"	11—
temnorudeči	"	—
kanarček	"	—
bohinski novi	"	10—
beli veliki	"	—
maleni novi	"	8-75
zeleni dolgi	100 K.	—
okrogli	"	—
mešani hrvatski stari	"	6—
štajerski	"	—
Maslo fino štajersko	"	—
Ječmen, št. 10	"	10—
" 9	"	10-75
" 8	"	12-75
Zelje, kranjsko	"	7-50
Repa,	"	—
Krompir, štajerski	"	—
Proso, kranjsko	"	11—
Leča, kranjska	"	—
Speh	60-50	61-50
Mast	55—	56—
Kava, Moecca	150—	152—
Ceylon Plant. fina	158—	160—
Portorico	150—	154—
Guatemala	103—	105—
San Domingo	104—	105—
Santos najfinejši	100 K.	91—
" srednjejši	"	87—
" srednji	"	82—
Santos navadni	"	78—
Sladkor, Centrifugal I. vrste	"	—
Centrifugal II. vrste	"	—
Concassé	"	39—
v glavah	"	—
razkosani	"	38-75
Riz, italijanski fini	"	20—
italijanski srednji	"	20—
Japan, fini	"	20—
Raugoon, extra	"	15—
" I.	"	14-25
" II.	"	11-25
Petrolej ruski, v sodih v zabojih od 29 klg.	"	17-50
Olje, italijansko najfinejši	"	69—
italijansko srednjejšo	"	62—
bombažno ameriki	"	28—
Malaga	"	36—
Limoni mesinski	zaboj	7—
Pomaranče mesinske	"	—
Mandeljuli dalmatinski	"	—
Bari	"	91—
Pinjoli	"	78—
Rožlji dalmatinski	"	10-75
pulješki	"	—
Smokve pulješke	"	—
grške v venicah nove	"	17—
Sultanine nove	"	58—
Vamperli novi	"	29—
Čebele	"	—
Polenovke, srednje velikosti	"	41—

Išče se

poljskega čuvaja za Sv. Križ pri Trstu z letno plačo 250 gld.

Ponudbe naj se pošiljajo kmetijski podružnici v Sv. Križu.

Nova centralna čevljarnica v Trstu.

Via Maleanton št. 2.

Bogat izbor čevljev za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdaje izhajajo ob 11. uri zjutraj, večerjo pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljskih in po praznikih izhajajo prvo izdaje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdaji gld. 21—; samo večerjo izdaje gld. 12—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdaje 3 kr., večerjo 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Šklednju pri gosp. Antonu Sancin (Drežac) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

prilporeča prečastiti dnhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja**. Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgoraj omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalce sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštne prosto!

Parobrodne zveze med Trstom in Istro.

V Žavie ob delavnikih zjutraj ob 5.— in 10.30, pop. ob 3.30 in 5.30. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob 5.—, 8.—, 10.30, pop. ob 3.—, 5.—, 7.—) Mejpotoma se vstavi parnik pri Sv. Marku, Šklednju in sv. Soboti.

V Milje ob delavnikih zjutraj 4.30, 8.—, 11.—, pop. 2.30, 7.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 1.— in 6.30. (Ob nedeljah in praznikih: v Milje zj. ob 5.—, 8.30, 12.—, pop. 3.— in 8.30. Iz Milj v Trst zj. ob 4.—, 6.30, 9.30, pop. ob 2.— in 7.30).

V Koper ob delavnikih zjutraj ob 7.45, 10.— in 12.—, pop. 4.—, 6.30 in 10.15. Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30, 7.—, 9.—, pop. 2.50, 4.— in 9.—. (Ob nedeljah in praznikih zj. ob

7.45, 10.—, 12.—, pop. 6.— Iz Kopra v Trst zj. ob 5.30 7.—, 9.—, pop. 5.—.)

V Piran ob 11.— zj. in 5.30 pop. Iz Pirana v Trst ob 6.— zj. Ob nedeljah in praznikih v Piran ob 11.— zj. Iz Pirana v Trst ob 6.— pop. Ta parnik se vstavi vsakokrat tudi v Izoli.

V Izolo. Glej Piran.

V Umag (razven nedelj in praznikov) ob 3.45 pop. Iz Umaga v Trst ob 6.30 zj.

V Rovinj vsaki ponedeljek, sredo in petek ob 7.45 zj. Parnik se vstavi v Piranu, Umagu, Citanovi, Poreču in Orseri.

V Pulj ob 6.30 zj. z dotiko Pirana, Salvora, Umaga, Citanove, Poreča, Orseri, Rovinja in Fazane.

Prihodi in odhodi vlakov.

Urnik, ki je v veljavi od 1. maja 1898. naprej.

Južna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.20 zj. osob. v Nabrežino, Cervinjan, Gorico, Benetke. 8.— zj. nagl. na Dunaj se zvezo na Reko. 8.25 zj. nagl. v Nabrežino, Benetke, Rim. 9.— zj. osob. v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono. 9.55 zj. pošt. vl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Zagreb. 12.50 pop. osob. v Kormin. 4.35 pop. osob. v Nabrežino, Videm in Rim. 5.35 via Bivij z direktno zvezo v Benetke, Rim. 6.10 pop. ekspresni vlak do Ostende (vsako sredo). 6.25 pop. pošt. na Dunaj se zvezo na Reko. 8.15 pop. nagl. v Kormin. 8.15 pop. nagl. na Dunaj se zvezo v Budimpešto in Reko. 8.45 pop. meš. v Nabrežino, Videm in Benetke. 9.45 pop. mešan. do Münz-schlagen.

8.45 zj. nagl. iz Kormina.

9.28 zj. nagl. iz Dunaja.

10.25 zj. pošt. iz Dunaja se zvezo iz Reke.

10.37 zj. nagl. iz Rima, Benetk.

10.58 zj. ekspresni vlak iz Ostende (vsako sredo).

11.20 zj. osob. iz Rima, Benetk, Nabrežine.

5.40 pop. pošt. iz Dunaja in Gorice.

7.45 pop. osob. iz Verone, Kormina, Nabrežine.

8.30 pop. nagl. iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine.

9.— pop. nagl. iz Dunaja se zvezo iz Reke.

11.10 pop. nagl. iz Benetk, Cervinjana, Kormina.

Zabavni vlaki.

Odhodi.

2.— pop. v Kormin, 4.20 pop. v Nabrežino, 2.15, 4.—, 5.20, 6.35, 8.35 pop. v Miramar in Grinjan.

Dohodi.

2.52, 4.31, 5.52, 7.19, 9.03 pop. iz Miramara in Grinjana. 10.50 pop. iz Nabrežine, 11.02 pop. iz Kormina.

Državna železnica.

Odhodi iz Trsta.

6.30 zj. v Herpelje, Ljubljano, Dunaj, Beljak. 4.45 zj. v Herpelje, Rovinj, Pulj. 8.50 pop. v Herpelje, Divačo, Rovinj, Pulj. 7.5 pop. nagl. v Pulj, Divačo, Beljak, Dunaj.

Dohodi v Trst.

8.05 zj. iz Herpelja.

9.35 zj. iz Pulja, Rovinja.

11.15 zj. meš. iz Herpelja, Ljubljane, Dunaja.

7.15 pop. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane.

9.50 pop. nagl. iz Pulja, Ro-